Timotei

Timotei

Vom vorbi, în încheiere, de cea mai atrăgătoare familie din Noul Testament: bunica Lois, mama Eunice şi tânărul Timotei. Apostolul Pavel dă mărturie de credinţa sinceră a mamei şi a bunicii (2 Timotei 1.5), apoi, la 3.15, el adaugă: „din pruncie cunoşti Sfintele Scripturi care pot să-ţi dea înţelepciune spre mântuire, prin credinţa în Hristos Isus."

Ce minunată moştenire pentru un copil: să cunoşti Sfintele Scripturi! Chiar dacă noi nu lăsăm ca moştenire copiilor noştri mare lucru din punct de vedere material, însă dacă i-am iniţiat din copilărie în cunoaşterea Cuvântului lui Dumnezeu, le-am pus la dispoziţie cea mai mare şi mai preţioasă comoară care întrece tot ce are lumea întreagă. Bunica Lois şi mama Eunice aveau o credinţă vie, neprefăcută, şi noi putem fi siguri că ele amândouă l-au instruit pe Timotei, pe când el era încă un copilaş, în cunoaşterea „Sfintelor Scripturi", pentru că tatăl lui era Grec.

Rezultatul? Îl puteţi constata citind cele două epistole scrise de apostolul Pavel lui Timotei. Ele nu au nimic asemănător în toată literatura acestei lumi. Fire timidă, gata oricând să izbucnească în plâns, foarte tânăr încă, Timotei rămâne totuşi acela pe care apostolul se sprijinea mai mult ca pe oricare altul. De ce? Pentru că Scripturile îi umpleau inima şi pentru că avea o credinţă sinceră.

Este un exemplu vrednic de urmat de noi toţi: ca bunici şi ca părinţi să căutăm cu toate puterile noastre şi cu înţelepciunea care vine de sus să facem pentru copiii noştri ceea ce au făcut Lois şi Eunice pentru Timotei. Să ne bizuim, din toată inima, pe Acela care este singurul în stare să transforme omul lăuntric (lucrare pe care Biblia o numeşte „naştere din nou") şi astfel credinţa sinceră şi cunoaşterea Cuvântului vor conduce şi vor menţine tineretul nostru pe calea cea dreaptă.